

Biergrootmacht in de maak

Amerika zwaait doordrinkpils uit en omarmt lokaal speciaalbier. Op zoek naar de bierrevolte in de States.

TEKST MENNO VAN DEN BOS FOTO'S NIEK STAM

Uit de tap van eetcafé Frisco's in Frederick (Maryland) stroomt geen druppel Budweiser. Hier vloeit de lokale trots *Flying Dog*. Op de toog staan rijen flesjes en over de lokale radio klinkt een reclame voor het merk. De jonge barman Rick Marin is er gek op. "Heel Frederick houdt van *Flying Dog*", zegt hij. Net als de rest van Amerika, trouwens.

Speciaalbier zoals dit merk het brouwt is *booming* in de States. De cultus groeit met de dag, en Marin is een van de vele fans. Hij wijst naar kasten vol speciaalbier – hier *crafts beer* genoemd – in de opslag van het café. Rijen vol, vaak van jonge brouwers met alternatieve namen en designs.

Het *Flying Dog*-deel van zijn collectie rolde hier vlakbij van de band. Op een kilometer afstand staat de brouwerij. Op de grijze loods, model blokkendoos, hangt het karakteristieke logo: letterlijk een vliegende hond. Binnen is het aanmerkelijk gezelliger. De rossige marketingdame Erin Biles biedt haar gasten direct aan om bier te proeven. Toch maar eerst een rondleiding. Cartoonske tekeningen van Ralph Steadman, huisontwerper bij *Flying Dog*, sieren de muren. Steadman illustreerde ook het werk van

de beruchte gonzojournalist Hunter S. Thompson, die tot zijn dood eveneens nauw betrokken was bij het merk. Bij de brouwketels staat een ruig type met een tatoeage van een vliegende hond op zijn arm. Her en der hangen oneliners als 'good beer – no shit' en 'one should always be drunk'. Het is allemaal even iets anders dan een rustieke Vlaamse abdij of de keurige Heineken Experience. In Amerika leiden de rebellen de bierrevolte. De non-comformisten van *Flying Dog* staan al jaren aan het front. Opggericht in 1990 is het merk bijna een oudgediende – veel brouwers zijn nog veel jonger (zie kader).

In het proeflokaal zet Biles een tiental glaasjes met evenveel biersoorten op de toog. Eentje bevat 'India Pale Ales', een krachtige, typisch Amerikaanse specialiteit op biergebied. De smaak is alles wat bier uit het traditionele bierbolwerk Europa niet is. Bitter en frisdroog in plaats van zoet en romig. En het allerbelangrijkste: veel kruidige hop. De Amerikaanse voorliefde voor hop geeft de bieren hun herkenbare, krachtige smaak – geen allemansvriendjes.

De smakelijkste en bestverkochte variant is de 'Raging Bitch'. Heftig bitter, maar ook fruitig bier op 'hopanabolen'. De naam is voor Ameri-

kaanse begrippen gewaagd – net als de 'Doggy-style'. Maar het publiek slikt het, sterker nog: het is hip. De Amerikanen ontwikkelden bewust een eigenzinnige smaak en stijl. Het is onbegonnen werk om Belgische of Duitse brouwerijen met eeuwen ervaring te beconcurreren met gelijkwaardig bier. Op die manier veroverd men ook de Europese bierharten. Biles: "Wij bieden Europeanen iets wat ze totaal niet gewend zijn."

Buiten wordt de motor van de Spartaanse *Flying Dog*-bus gestart. Achter de bestuurder en bijrijder staan enkel twee banken en een bier-tap. Meer heb je niet nodig, bromt Pete, 'chef rondleidingen' bij *Flying Dog*. Hij tapt een glas vol en morst de helft als de bus een bocht maakt. De ongeschoren metalfan Pete is net zo politiek incorrect als de slogans van zijn werkgever. "Amerikanen zijn fucking dom. Allemaal."

Onderweg zwaaien voorbijgangers naar het busje. Ze herkennen de vliegende hond op de flank. "Hé", roept een jongen vanaf de stoep. "Doe mij zo'n Raging Bitch!" Terwijl Pete zich van een derde glas bedient, rijdt de bus schemerend Washington D.C. binnen. ►